

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010080
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1623010080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného C. S. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 7T/11/2023 zo dňa 18.04.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.07.2023 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok z r u š u j e vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

C. S., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom T.,

u k l a d á

podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, per analogiam, trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci mobilného telefónu zn. LG K42 čiernej farby, P. 1: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, P. 2: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, výrobné číslo XXXHUDFXXXXXXXX, SIM karta Tesco Mobile ICCID XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XX, telefónne číslo XXX XXX XXX 937.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 7T/11/2023 zo dňa 18.04.2023 bol obžalovaný C. S. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času, avšak minimálne od mesiaca august 2021 až do 18.15 h dňa 21.09.2022, si od doposiaľ neustálených osôb na nezistených miestach v Bratislavskom kraji, ale najmä v okrese Malacky opakovane bez oprávnenia zabezpečoval omamné a psychotropné látky, konkrétne metamfetamín (pervitín), ktoré následne mal u seba na rôznych miestach, najčastejšie v mieste svojho pobytu v obci T. na ulici F. číslo XXX/X, až do času, kedy omamné a psychotropné látky po predchádzajúcom telefonickom kontakte, aj prostredníctvom doposiaľ nestotožneného motorového vozidla prepravoval na vopred dohodnuté miesta v okrese Malacky, najmä v obci Zohor, obci Lozorno a v meste Stupava, kde ich za finančnú odplatu odovzdával konečným užívateľom, a to Q. M., G. E., R. Z., R. E. a ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, prípadne ďalším distribútorom, ktorí túto činnosť vykonávali napriek tomu, že nie sú držiteľmi povolenia na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami, pričom dňa 21.09.2021 boli u neho pri vykonávaní osobnej prehliadky zaistené, okrem iných stôp, aj 3 sáčky s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky, znaleckým skúmaním ktorých pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2022/10230 bolo zistené, že stopa č. 1 - vrečko s tlakovým uzáverom so zeleným pásikom obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 96 mg s priemernou koncentráciou 26,3% hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s obsahom 25 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, stopa č. 3 - vrečko s tlakovým uzáverom so zeleným pásikom obsahovalo 2 ks poskladaných igelitových vreciek, z toho jedno so zeleným pásikom obsahovalo 144 mg bieleho kryštalického materiálu s priemernou koncentráciou 77,1% hmotnostných metamfetamínu s obsahom 111 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy a druhé igelitové vrečko s odstrihnutým uzáverom obsahovalo 637 mg bieleho kryštalického materiálu s priemernou koncentráciou 33,3% hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s obsahom 212 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy, s tým, že metamfetamín je v zmysle zákona NRSR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu zn. LG K 42 čiernej farby, SIM karty T-Mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-OL, čiernej mikrováhy s nápisom MYCO, aplikátoru na fajčenie - fajky so zelenou rukoväťou, sklenenej banky s vývodom na násadu na račňový kľúč, alobalu, zatavenej striekačky s modrým piestom bez obsahu, 12 ks sáčkov s tlakovým uzáverom so zeleným pásikom bez obsahu a 9 ks sáčkov s tlakovým uzáverom s červeným sáčkom bez obsahu, s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Obžalovanému bol podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložený aj ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil vlastným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.05.2023, a podaním obhajcu doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.05.2023.

Obžalovaný namieta, že súd prvého stupňa sa nedostatočne venoval okolnostiam prípadu, keď zistil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný, a z tohto dôvodu k úprave trestnej sadzby nedošlo. V jeho prípade je poľahčujúcou okolnosťou aj to, že pred spáchaním skutku viedol riadny život, čo potvrdzuje uznesenie sp. zn. 7Nt/34/2022, v ktorom súd vyhovel žiadosti obžalovaného a skonštatoval, že viedol riadny život tým, že pracoval, bol zamestnaný. Obžalovaný sa domáhal použitia § 37 písm. m) Trestného zákona o neprihliadnutí na predchádzajúce odsúdenia. Ak súd nevyužil možnosť uložiť obžalovanému trest znížený o celú jednu tretinu, teda na spodnej hranici 6 rokov a 8 mesiacov, len z dôvodu, že obžalovaný je „chorý pacient“ závislý na drogách, toto považuje obžalovaný za neprimerane prísne, a to vzhľadom na to, že obžalovaný spravil vyhlásenie, súd toto vyhlásenie prijal a teda vo veci odpadlo dokazovanie. Obžalovaný by chcel požiadať o uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia, nakoľko si uvedomuje vážnosť situácie a priznáva, že aj po dlhšej abstinencii sa opätovne vrátil k užívaniu drog. V tomto jeho kritickom období čelil nie moc dobrej finančnej situácii, ktorá ho dohnala až na samé dno a začal užívať drogy. Obžalovaný má v záujme sa podrobiť protitoxikomanickému liečeniu a jeho hnacím motorom je mama, ktorá mu je po celý čas vo väzení oporou a podporou, či už návštevami alebo finančnými prostriedkami. Obžalovaný sa chce čím skôr vrátiť k svojej rodine a viesť riadny život pracujúceho človeka. Počas výkonu väzby je správanie obžalovaného na požadovanej úrovni,

rešpektuje všetky obmedzenia, venuje sa čítaniu kníh, chodíeva cvičiť do posilňovne a sleduje televíziu. Záverom ešte uviedol, že počas jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kde bol podmienčne prepustený, sa riadne osvedčil v podmienke a začal viesť riadny život, čo je zrejme aj z uznesenia o zahladení. Obžalovaný je presvedčený, že splnil všetky podmienky na uloženie miernejšieho trestu, a to podľa § 39 Trestného zákona, preto obžalovaný žiada o mimoriadne zníženie trestu, a to v trvaní 5 rokov.

Prostredníctvom obhajcu obžalovaný v odôvodnení odvolania uvádza, že súd prvého stupňa s odkazom na § 39 ods. 4 Trestného zákona síce uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak obžalovaný má za to, že trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov je neprimeraný. Súd obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody na spodnej zníženej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, avšak tak neurobil s odôvodnením, že obžalovaný trpí ťažkou závislosťou na omamných látkach a mimo kontrolovaného prostredia hrozí riziko, že sa obžalovaný opätovne dopustí obdobnej trestnej činnosti. Súd ďalej poukázal na predchádzajúce odsúdenia a neefektívnosť skôr uložených ochranných liečení. Obžalovaný je toho názoru, že nemožno ukladať trest dlhšieho trvania len preto, aby čo najdlhšie bol v kontrolovanom prostredí mimo dosahu omamných látok. Aj keby mu súd uložil trest na dolnej zníženej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, je nepochybné, že po takto dlhej dobe sa zbaví závislosti na omamných látkach, a preto nie je potrebné len z dôvodu momentálnej závislosti uložiť prísnejší trest odňatia slobody. Ak mal súd za to, že kvôli závislosti je potrebné uložiť prísnejší trest, mal zohľadniť uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia, ktorý by mal na jeho prevýchovu a liečbu nepochybne pozitívnejší vplyv ako dlhší (prísnejší) trest odňatia slobody. Znalkyňa MUDr. Klaudia Stanislavová síce konštatovala, že nariadenie ďalšieho protitoxikomanického liečenia by nespĺnilo svoj očakávaný účel, avšak to nie je dôvodom na jeho úplné vylúčenie a uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Práve protitoxikomanické liečenie môže mať na obžalovaného pozitívny vplyv. Výkon trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov nebude mať tak pozitívny vplyv na jeho liečenie a prevýchovu. Pokiaľ súd prvého stupňa obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, tak aj tu sa obžalovaný domnieva, že toto zaradenie je príliš prísne. Síce sa obžalovaný dopustil obzvlášť závažného zločinu, avšak súd podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona nie je viazaný § 48 ods. 2 a 3 Trestného zákona. Zároveň mu nebol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov, a preto neexistuje žiadna zákonná limitácia, prečo by obžalovaný nemohol byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia žiadnym spôsobom neodôvodnil s výnimkou citácie zákonného ustanovenia. Odôvodneniu napadnutého rozsudku absentuje úvaha súdu o tom, prečo by mala byť náprava obžalovaného lepšie zaručená práve v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný je toho názoru, že na jeho nápravu postačuje aj zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nie je páchatelom násilnej trestnej činnosti, nie je nebezpečnou osobou, a preto nie je dôvod vykonávať trest v zariadení s prísne kontrolovaným režimom. Zákon charakterizuje jeho konanie ako obzvlášť závažný zločin, avšak obžalovaný má za to, že jeho konanie nie je natoľko spoločensky nebezpečné, aby bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na základe vyššie uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Odvolací súd nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil verejné zasadnutie.

Obhajca na verejnom zasadnutí požiadal, aby odvolací súd obžalovanému znížil trest a prihliadol pritom na to, že obžalovaný páchal trestný čin z dôvodu svojej závislosti na návykových látkach. Predovšetkým ale požiadal o zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí pridržiaval prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa

§ 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 15.02.2023 obžalobu na C. S. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.04.2023 prokurátor modifikoval obžalobu tak, že navrhol vypustenie § 172 ods. 5 Trestného zákona a v súvislosti s tým aj úpravu skutkovej vety. Obžalovaný C. S. následne po takto modifikovanej obžalobe učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonával, vykonával len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a k ochrannému opatreniu.

Okresný súd na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v modifikovanej obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný má 5 záznamov v registri trestov, v 4 prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/177/2016 zo dňa 05.12.2023 uložený za prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1

rok, ktorý vykonal dňa 13.08.2017 a bolo mu uložené ochranné liečenie protitoxikomanické, z ktorého bol prepustený dňa 15.08.2017.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že konanie predchádzajúce napadnutému výroku rozsudku netrpí žiadnymi závažnými procesnými vadami, ktoré by mali za následok porušenie práva na obhajobu alebo nezákonnosť vykonaných dôkazov v zmysle dovolacích dôvodov. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

Odvolačný súd sa stotožnil s tým, ako súd prvého stupňa určil existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona. Aj odvolačný súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spočívajúcu v priznaní k trestnej činnosti a oľutovaní jej spáchania a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Trestného zákona, ktorá vyplýva z predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného za úmyselnú trestnú činnosť pred spáchaním v súčasnosti postihovaného trestného činu. V súvislosti s obžalovaným namietaným priznaním tejto priťažujúcej okolnosti odvolačný súd uvádza, že nezistil žiadnu takú povahu predchádzajúceho odsúdenia, ktorá by umožňovala prijať záver, že na predchádzajúce odsúdenie nie je potrebné prihliadať. Ustanovenie § 37 písm. m) Trestného zákona umožňuje súdu podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, pričom za povahu predchádzajúceho odsúdenia v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona treba považovať charakter a závažnosť predchádzajúceho trestného činu, druh a výmeru trestu, ktorý bol páchatelovi uložený, ale aj všetky ďalšie okolnosti spojené s odsúdením, najmä dobu, ktorá od odsúdenia uplynula, skutočnosť, či páchatel trest vykonal, ako sa správal od predchádzajúceho odsúdenia, prípadne po vykonaní trestu, ako aj vzťah predchádzajúceho a terajšieho trestného činu. Obžalovaný bol odsúdený Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 1T/177/2016 dňa 05.12.2023 za dva úmyselné trestné činy, za ktoré mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý vykonal dňa 13.08.2017. Ako už bolo vyššie uvedené, odvolačný súd nezistil žiadnu takú povahu tohto odsúdenia, ktorá by umožňovala prijať záver, že na predchádzajúce odsúdenie nie je potrebné prihliadať.

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal priznania poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. j) Trestného zákona, t. j. že viedol riadny život, odvolačný súd uvádza, že za vedenie riadneho života v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona treba rozumieť také správanie, ktorým sa páchatel nikdy predtým nedopustil žiadneho trestného činu, a nedostal sa do vážneho rozporu s inými normami, ktoré sú v spoločnosti všeobecne akceptované ako dôležité, predstavujúce morálne normy spoločnosti. Uvedeným kritériám by mohlo okrem úplne bezúhonného života zodpovedať aj napr. spáchanie menej závažného priestupku v cestnej premávke. V žiadnom prípade však za bezúhonného v tomto zmysle nemožno považovať takého páchatel'a, ktorý sa dopustil úmyselného trestného činu 5 krát, a to bez ohľadu na to, že sú 4 odsúdenia zahladené. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona slúži na odľušenie páchatel'ov, ktorí sa dostali do rozporu s Trestným zákonom prvý raz, od ostatných páchatel'ov. Jej účelom je zohľadnenie lepšej prognózy nápravy u prvotrestaného páchatel'a, na rozdiel od osôb, ktoré už boli za trestný čin odsúdené a následne splnili zákonné podmienky pre zahľadanie odsúdenia. V možnostiach nápravy uvedených skupín páchatel'ov sú zrejme rozdiely.

Vzhľadom na uvedené boli správne súdom prvého stupňa ustálené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktorých pomer je v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona 1:1, teda bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody v sadzbe 10 až 15 rokov.

Odvolačný súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že ukladanie trestu odňatia slobody v rozpätí od 10 rokov do 15 rokov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu možno v jeho prípade dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo pri výmere trestu potrebné zohľadniť neodvolateľné vyhlásenie viny obžalovaným, ktoré bolo z hľadiska ďalšieho postupu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie, čo odôvodňovalo mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d) <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252339'&ucin-k-dni='30.%204.2023'>, ods. 4 Trestného zák <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252339'&ucin-k-dni='30.%204.2023'>ona per analogiam tak, ako to vyplýva zo stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky publikovaného pod poradovým číslom 44 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR číslo 5/2017.

Odvolačný súd sa však nestotožnil s výmerou trestu určenou súdom prvého stupňa a ani s úvahami, ktoré súd k tejto výmere viedli. Nie je možné odôvodniť vyššiu výmeru trestu odňatia slobody výlučne závislosťou obžalovaného na omamných látkach tak, ako to učinil súd prvého stupňa. Odvolačný súd súhlasí s tým, že je potrebné pri výmere trestu u obžalovaného prihliadať aj na jeho závislosť od omamných a psychotropných látok, avšak súd prvého stupňa nevenoval dostatočnú pozornosť tomu, že zo znaleckého posudku MUDr. Klaudie Stanislavovej vyplýva, že závislosť obžalovaného od drog (marihuana, pervitín) odbrzdžovala konanie obžalovaného, ktoré bolo konanie psychologicky zrozumiteľné, motivované závislosťou od viacerých drog a korelovalo s drogovou zmenenou osobnosťou s toxikomanickou pohotovosťou. Teda súd prvého stupňa opomenul prihliadnúť na to, že trestná činnosť obžalovaného bola motivovaná práve jeho závislosťou, alebo inak povedané, že trestná činnosť obžalovaného bola do značnej miery podmienená jeho chorobou, ktorej sa napriek opakovanému liečeniu nedokázal zbaviť, keď fungovanie jedinca závislého od drog sa zužuje na zháňanie drogy, jej užitie a následný prežitok a v súvislosti s rozvojom abstinenčných príznakov na opätovné zháňanie ďalšej dávky návykovej látky. Odvolačný súd v žiadnom prípade nechce zľahčovať konanie obžalovaného, keďže okrem držby drog pre vlastnú potrebu, drogy aj predával ďalším konzumentom, avšak i na túto okolnosť pri ukladaní trestu bolo potrebné prihliadať. Obžalovaný prezentoval, že si uvedomuje negatívne účinky užívania drog a zároveň aj rozhodnutie drogy prestať užívať a snahu viesť riadny život. Je pochopiteľne len v jeho moci, či tieto snahy premení na skutočnosť, no u osôb drogovou závislých je uvedomenie si pravých deštruktívnych účinkov drogy na svoj organizmus kľúčové. Obžalovaný má rozvinutú závislosť od marihuany a pervitínu, deklaruje však snahu o zmenu životného štýlu a má kritický postoj k závislosti, čo pri výkone dlhšieho trestu bude dostatočne averzívny faktorom ďalšieho užívania drog obžalovaným. Uvedené okolnosti viedli odvolačný súd k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny, pretože súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil okolnosť závislosti.

Na druhej strane však odvolačný súd nezistil také okolnosti prípadu či pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali ukladanie trestu na samej spodnej hranici takto mimoriadne zníženej trestnej sadzby, nezistil ani žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný pred spáchaním aktuálneho trestného činu spáchal 3 krát obdobný trestný čin, na čo musel odvolačný súd pri hodnotení možnosti nápravy i potreby ochrany spoločnosti prihliadať, hoci sú všetky tieto odsúdenia zahladené. Uvedené korešponduje s ustálenou judikatúrou (napr. R 6/1975), podľa ktorej okolnosť zahľadania odsúdenia nie je totožná s nespáchaním trestného činu, a preto pri hodnotení osoby obžalovaného z hľadiska jeho sklonov páchatel' trestnú činnosť je potrebné na predchádzajúce odsúdenia prihliadať. Ficcia neodsúdenia má vplyv napr. na existenciu či neexistenciu priťažujúcej okolnosti, príp. pri ukladaní súhrnného trestu. Keďže obžalovaný má preukázané sklony k drogovej trestnej činnosti, a predchádzajúce podmienené tresty odňatia, ako i nepodmienečný trest sa minuli svojmu účinku, odvolačný súd dospel k záveru, že resocializačná prognóza obžalovaného je nepriaznivá, v podstate už všetky výchovné prostriedky u neho zlyhali, a preto treba pri ukladaní trestu zdôrazniť ochrannú funkciu trestu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti. Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov v sebe zohľadňuje na jednej strane priznanie sa obžalovaného k trestnému činu a úprimné oľutovanie, realizované vyhlásenie o vine, tiež ním deklarovaný kritický postoj k vlastnej trestnej činnosti, no na strane druhej odráža aj závažnosť spáchanej trestnej činnosti, kriminálnu minulosť obžalovaného a zavinenie vo forme priameho úmyslu. Takto uložený trest je podľa názoru odvolacieho súdu primeraný (proporcionálny) a spravodlivý a u obžalovaného splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie jeho konania. Miernejší trest by atribúty sledované v § 34 Trestného zákona podľa názoru odvolacieho súdu nespĺňal, predovšetkým z pohľadu úmernosti k spáchanej trestnej činnosti.

Hoci obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin a mal byť v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že náprava obžalovaného bude lepšie zaručená v ústave so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný sa nedopúšťal násilnej trestnej činnosti a nebola u neho preukázaná miera narušenia, ktorá by odôvodňovala bezpečnostné opatrenia, aké sú pri maximálnom stupni stráženia. Pokiaľ sa však obžalovaný domáhal zaradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, odvolačný súd konštatuje, že v prípade zaradenia obžalovaného na výkon trestu

odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia by jeho náprava a prevýchova nebola zaručená, a to z dôvodu, že na obžalovaného už bolo dvakrát pôsobené prostriedkami tohto ústavu, avšak účel trestu splnený nebol.

Súd prvého stupňa správne uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona -1 ks mobilného telefónu zn. LG K42 čiernej farby a SIM karty použitých na spáchanie trestného činu, a preto odvolací súd prevzal do svojho rozhodnutia aj túto časť výroku o treste prepadnutia veci. Zákonne však nebolo uloženie trestu prepadnutia veci - čiernej mikrováhy s nápisom MYCO, aplikátoru na fajčenie - fajky so zelenou rukoväťou, sklenenej banky s vývodom na násadu na račňový kľúč, alobalu, zatavenej striekačky s modrým piestom bez obsahu, 12 ks sáčkov s tlakovým uzáverom so zeleným pásikom bez obsahu a 9 ks sáčkov s tlakovým uzáverom s červeným sáčkom bez obsahu, pretože hoci tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu a patria obžalovanému, ako to vyžaduje ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nie sú vecou, ktorej odňatie by vzhľadom na ich zanedbateľnú, či nulovú finančnú a emocionálnu hodnotu smerovalo k splneniu účelu trestu. Sú to veci bezcenné, a preto bude potrebné o nich rozhodnúť iným spôsobom predpokladaným Trestným poriadkom. Ak by sa ukladali tresty prepadnutia obdobných vecí páchatelom trestných činov, bolo by následne potrebné postupovať podľa právnych predpisov týkajúcich sa správy majetku štátu aj pri takýchto veciach, čo sa prieči účelu trestu prepadnutia veci zo všeobecného hľadiska. Z uvedeného dôvodu odvolací súd neuložil trest prepadnutia vyššie uvedených vecí.

Výrok napadnutého rozsudku o ochrannom dohľade nebol predmetom revízie odvolacím súdom, pretože nebol napadnutý odvolaním, a teda ostáva nedotknutý.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.